

Nous membres

SECCIÓ DE CIÈNCIES BIOLÒGIQUES

Membres numeraris

Jaume Terradas i Serra

Jaume Terradas i Serra nasqué a Barcelona l'any 1943. És llicenciat en ciències biològiques (Universitat de Barcelona, 1966) i doctor en biologia (1972), amb una tesi sobre *Clima y economía hídrica en comunidades vegetales de los Monegros*, dirigida per Oriol de Bolòs. Inicialment (1966), fou professor interí de fitografia i ecologia vegetal a la Universitat de Barcelona (on compartiren Departament), i amplià estudis a la Universitat de Tolosa (1967-1968). Professor d'ecologia de la Universitat Autònoma de Barcelona des del 1971, i catedràtic d'aquesta matèria des del 1981, es dedica fonamentalment a l'ecologia d'ecosistemes terrestres i a la formació ambiental. Del 1988 al 1998, Terradas esdevé director d'un institut universitari; el Centre de Recerca Geològica i Aplicacions Forestals (CREAF), creat el 1988 per la Generalitat de Catalunya, sota el seu impuls, i en consorci amb la Universitat Autònoma de Barcelona i l'IEC. També promou els estudis de ciències ambientals a la Universitat Autònoma de Barcelona, primera universitat estatal a oferir-los.

Ha servit en els càrrecs de president de l'Asociación Española de Ecología Terrestre; vicepresident de la Institució Catalana d'Història Natural; membre del Consell de Protecció de la Natura de la Generalitat de Catalunya, del comitè Man and the Biosphere, de la Comissió Científica d'ADENA-WWF, dels Parcs del Delta de l'Ebre i de Collserola (organismes rectors), i representant de l'Estat al programa COST Forest and Forest Products (Unió Europea), entre d'altres. També és col·laborador de *Reports de la recerca a Catalunya: Organismes i sistemes* (1998 i en preparació).

El seu concurs com a expert avaluador ha estat repetidament sol·licitat en convocatòries sobre projectes d'ecologia i gestió del medi ambient (catalanes, estatals o internacionals), i ha actuat com a revisor d'articles d'ecologia terrestre en diverses revistes espanyoles i internacionals. Va dirigir l'exposició «Barcelona funciona: ecologia d'una ciutat» (1986), i també ha dirigit les sis edicions de l'Aula d'Ecologia de l'Ajuntament.

Com a docent, ha deixat una extensa escola d'ecòlegs, molts dels quals ha pogut retenir al seu equip gràcies a la fundació del CREAF. De la seva intensa activitat en el tercer cicle destaca la direcció de disset tesis doctorals.

La seva activitat de recerca s'ha centrat en l'ecologia terrestre, a títol personal o com a director i orientador de la trajectòria del CREAF. Ha treballat principalment en ecologia forestal, en l'estudi dels ecosistemes mediterranis, en els cicles dels elements químics en l'aire i en l'aigua, en els efectes dels incendis i en els processos de recuperació post-incendi i en ecologia de les ciutats, sobretot de Barcelona. Els resultats han estat exposats en més de cent trenta articles.

També cal destacar la seva activitat de síntesi, exposada en diversos llibres, entre els quals destaca el seu extens llibre de text *Ecología de la vegetación* (Omega, Barcelona, 703 p.), i la seva activitat com a pensador i divulgador dels problemes d'ecologia terrestre i educació ambiental.

Va rebre la Medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya (1992) per la seva tasca per haver impulsat la recerca forestal a Catalunya, el Premi Medi Ambient del Departament de Medi Ambient de la Generalitat (1998) i el Premi Medi Ambient de l'IEC (2002).

Persona de cultura àmplia i diversificada, en el camp de la creació literària s'ha interessat especialment per la poesia (*Temps robot*, premi M. Martí i Pol, 1996, i *Les veus del silenci i una vela que fuig*, Englantina d'Or, Jocs Florals de Barcelona, 1998), i per la novel·la infantil i juvenil (*El viatge de l'Omoh*, Barcanova, i *El crit del Comte*, Cruïlla). La seva capacitat per a l'expressió escrita, derivada de la seva cultura literària, en fa un excel·lent comunicador i divulgador científic.

Un altre tret destacable de la seva personalitat és la seva capacitat d'anàlisi crítica dels problemes ecològics i del que podríem anomenar «ecologia social», amb una percepció molt integradora. Pensador reposat, inconformista i imaginatiu, això n'hauria fet potser un filòsof de l'ecologia, una mica distanciat i pessimista si la percepció de les necessitats del país no l'hagués portat a esdevenir home d'acció, que organitza la recerca del seu equip d'una manera creativa i eficaç, la qual cosa n'ha fet un pol d'atracció d'ecòlegs i ecofisiòlegs d'elit. El seu prestigi científic i el seu pragmatisme han conquerit la con-

fiança dels responsables de la gestió mediambiental terrestre, que li han encarregat, entre altres, projectes importants per a la gestió científicament fonamentada del patrimoni forestal català.

Text llegit pel senyor Xavier Llimona en el Ple del dia 5 d'abril de 2004